

печелятъ отъ кожата имъ.

Ловцитѣ, когато идатъ на ловъ, гледатъ да намѣрятъ гнѣздото — дупката на лѣсицата, за да извадятъ живи и малкитѣ ѝ лѣсичета. Ако ли наистина намѣрятъ лѣсичета, зематъ ги и ги отгледватъ дордѣ порастнатъ, слѣдъ което ги закалатъ и имъ продаватъ кожата.

Отгледването на лѣсичетата става много трудно, защото постоянно квичатъ за майка си; ядосватъ се едни други, а по нѣкога по-силнитѣ одушаватъ по-слабитѣ. Рѣдко могатъ да оцѣлѣятъ всичкитѣ лѣсичета, защото и кучето на ловеца, ако намѣри клѣтката полуотворена, одушава колкото свари.

Понѣкога ловцитѣ улавятъ живи и голѣми лѣсици. Макаръ лѣсицитѣ и да сж много хитри животни, пакъ често попадатъ въ ржцѣтъ на ловеца. Ловцитѣ кога искатъ да подмамятъ нѣкоя лѣсица, започватъ да издаватъ заешки гласъ. Лѣсицата щомъ чуе този гласъ, тича къмъ мѣстото отъ гдѣто се чува и туку видишъ, паднала или отъ куршума на пушката, или се уловила жива въ заложената примка на ловеца.

Лѣсицата полага голѣми грижи до като си намѣри сгодна жилище: Тамъ, гдѣто ще се настани да живѣе, непрѣменно трѣбва да има нѣколко дупки, по които да се бърка кучето на ловеца, когато я прѣслѣдва.

Лѣсицата е хитра, но е много страшлива. Тя изгубва своя страхъ само кога кърми малкитѣ си. По нѣкога, за да избави рожбитѣ си, залавя се за люта борба и съ вълцитѣ. А щомъ види голѣма опасностъ, грабва малкото си за шията и тича съ него по цѣли километри.

Най-добрата храна за лѣсицитѣ сж зайцитѣ, кокошкитѣ, гжскитѣ, юрдечкитѣ и др. птици.